

[Jørgen Jørgensen (Ullerup).]

ringssummen, der som regel under de nuværende forhold for småskibsfarten medfører en langt højere formueværdi, end disses salgsværdi faktisk repræsenterer; dette gælder ikke mindst de lidt ældre fartøjer på grund af, at forsikringssummen som følge af den vældige stigning i reparationsomkostninger ved kollision, brand m. v. nødvendigvis må være meget høj, hvis forsikringsselskaberne overhovedet vil tage risikoen.

Ligningsrådet vedtog enstemmigt at imødekomme det fremsatte ønske. Synspunktet deles for så vidt af skattedepartementet, til hvilket rådets beslutning for den gode ordens skyld blev oversendt her i efteråret. Men departementet meddelte, samtidig med at det principielt erklærede sig enig med ligningsrådet og ligningsdirektoratet, at man for tiden overvejer at anvende en anden — og formentlig højere — ansættelse af maskiner m. v. ved formueopgørelse, og at det derfor må vente indtil næste år med at foretage nogen ændring i det hidtil gældende, hvilket man meddelte de 4 organisationers sekretariat.

Dette finder disse fartøjsejere, hvoraf langt de fleste både ejer og fører fartøjerne selv, er urimeligt, og heri er jeg ganske enig. Man bad mig derfor i en skrivelse af 13. januar i år forsøge ved en forhandling med finansministeren at få ligningsrådets beslutning respekteret og, hvis dette ikke lod sig gøre, da om muligt bringe sagen frem i folketinget. Jeg har prøvet med indgående forhandling med den højtærede finansminister, men hidtil uden resultat, og da sagen haster for disse medborgere, har jeg ikke villet vente længere med at få en afklaring. Jeg kunne have forstået, hvis den højtærede finansminister havde sagt: vi har et forslag, som vi er ganske sikre på kan bruges i praksis til næste år, og at man derfor havde henstillet at vente. Men man kan ikke forlange, at de mennesker, der skal betale, lader sig nøje med en forklaring om, at man har sat nogle mennesker ind i en tænkeboks og bedt dem finde ud af en metode, som jeg for mit vedkommende ikke tror — og jeg har dog arbejdet med skatteligning i snart 40 år — kan bringes til udførelse i det praktiske ligningsarbejde.

Må jeg blot til slut sige, at jeg, bortset

fra et enkelt tilfælde for vel et par år siden, i de snart 20 år, jeg har været medlem af ligningsrådet, ikke har oplevet, at nogen finansminister ikke har fulgt ligningsrådets enstemmige beslutninger. Ligningsrådet er jo ikke en tilfældigt sammensat kreds af mennesker. Ifølge loven er både erhvervslivet, arbejderbevægelsen og de politiske partier repræsenteret, og derfor er jeg principielt såre betænkelig ved, at sagen kan standses på vejen af en for mig at se uvedkommende årsag. Jeg synes, det er en lidt farlig udvikling.

Finansministeren (Kampmann): Når det ærede medlem spurgte, om jeg var kommet til en anden erkendelse i de senere dage, må jeg sige, at jeg er kommet til en klarere erkendelse, men det styrker ikke enigheden mellem det ærede medlem og mig.

Jeg skal indledningsvis kort redegøre for de gældende regler for formuebeskatningen af skibe og maskiner. Efter reglerne i statskatteloven § 14, nr. 4, skal såvel skibe som maskiner formueskattemæssigt ansættes efter deres salgsværdi. Før afskrivningsloven har man praktiseret denne regel således, at maskiner er tilladt optaget i formuen til anskaffelsessummen med fradrag af afskrivninger, medens skibe er forlangt optaget til 75 pct. af maksimalforsikringsværdien. Det er denne praksis vedrørende skibe, som ligningsrådet nu har foreslået ændret.

Til selve spørgsmålet må jeg først sige, at jeg ikke har tilsidesat ligningsrådets afgørelse. Ligningsrådet kan nemlig efter mit skøn ikke selv træffe afgørelse om en sådan praksisændring, men skal efter de gældende regler forelægge spørgsmålet for skattedepartementet, og det er da også sket. Dette er fastsat i § 5 i bekendtgørelse af 7. juli 1942 vedrørende ligningsdirektoratets og ligningsrådets virksomhed.

Om sagen — og det er i hvert fald for mig det væsentlige — kan jeg i øvrigt oplyse, at det er rigtigt, at ligningsrådet efter henstilling fra 3 rederiforeninger har foreslået en ændring af reglerne om værdiansættelsen for skibe, således at disse ligesom maskiner medregnes i den skattepligtige formue til anskaffelsessummen med fradrag af afskrivninger. Som begrundelse blev det anført, at det efter afskrivnings-